

Broj: 21-7
Pula, 25. ožujka 2021.

TRGOVAČKI SUD U PAZINU
Na posl.br.: P-77/2021

Pravna stvar:

TUŽITELJICA: DUNJA BENČIĆ, OIB: 67016810488, Poreč, Obala maršala Tita 9,
zastupana po punomoćniku Tonku Braliću, odvjetniku u Bujama

TUŽENIK: RB - IMPEX d. o. o. u stečaju, OIB: 25611782202, Obala Maršala Tita 9,
zastupan po stečajnom upravitelju Damiru Majstoroviću, oboje
zastupani po punomoćnici Sandri Peharec, odvjetnici u Puli

radi: utvrđenja prava vlasništva dosjelošću

ODGOVOR NA TUŽBU

I. U označenoj pravnoj stvari, tuženik je kao svoju punomoćnicu odabrao Sandru Peharec, odvjetnicu iz Pule, Leharova 1, pa molimo da ubuduće sva pismena, kao i druge obavijesti dostavljate na adresu punomoćnice.

DOKAZ: - punomoć

II. Nedopuštenost tužbe

Prije svega se ističe da je pred Naslovnim sudom u tijeku stečajni postupak nad stečajnim dužnikom, ovdje tuženikom, a koji se vodi pod posl. br. St-258/2018.

DOKAZ: - pribava i uvid u spis Trgovačkog suda u Pazinu, posl. br. St-258/2018

Stoga se istiće Naslovnom sudu da je ova tužba nedopuštena budući tužiteljica u spomenutom stečajnom postupku nije prijavila svoje navodno izlučno pravo na dijelu imovine stečajnog dužnika (navodno vlasništvo na nekretninama), a o kojima bi se tada stečajni upravitelj očitovao da li prijavu stečajnog vjerovnika priznaje ili osporava. U slučaju priznanja tražbinu može osporiti i netko od stečajnih vjerovnika, a nakon čega sud upućuje izlučnog vjerovnika u pokretanje parnice podnošenjem izlučne tužbe.

Obzirom tužiteljica do sada nikada nije tvrdila da bi bila vlasnicom predmetnih nekretnina niti je prijavila izlučno pravo, stečajni sud ju nije niti mogao uputiti u parnicu.

Nužan uvjet za podnošenje tužbe kojom se traži utvrđenje prava vlasništva na imovini stečajnog dužnika odnosno za podnošenje izlučne tužbe jest da takav izlučni vjerovnik mora biti upućen u parnicu od strane stečajnog suda, a povodom pravodobne prijave izlučnog prava.

Izlučni vjerovnici svoje izlučno pravo imaju obvezu prijaviti stečajnom sudu, a ukoliko ga ne prijave ne mogu posebnom tužbom bez upućivanja u parnicu s ovako postavljenim tužbenim zahtjevom tražiti izdvajanje iz stečajne mase.

Da je tome tako proizlazi iz sudske prakse izražene u rješenju Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br.: P-6492/11 od 20.12.2011 kojim je odbačena kao nedopuštena tužba tužiteljice na utvrđenje da je vlasnica stanova i sa zahtjevom da joj se prizna u cijelosti izlučni zahtjev.

Predmetno rješenje potvrđeno je rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-1584/12-3 od 29. 03. 2012. godine.

DOKAZ: - *presuda Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posl. br.: Rev-2720/2017-4 od dana 04.06.2019. godine*

III. Nadalje, ukoliko Sud zauzme stav da je tužba dopuštena tada tuženik u cijelosti osporava tužbu kao neosnovanu.

Naime, već iz samog sadržaja tužbe očigledno je da se radi o potpuno pravno neutemeljenoj tužbi usmjerenoj na pokušaj odugovlačenja stečajnog postupka i unovčenja imovine stečajnog dužnika.

Da je tome tako ukazuju sljedeće notorne činjenice:

a. Tužiteljica u stečajnom postupku nije prijavila svoje izlučno pravo.

Da se ista doista smatrala vlasnicom predmetnih nekretnina tada bi pravodobno u roku određenim u rješenju o otvaranju stečajnog postupka prijavila svoje izlučno pravo odnosno da je vlasnica predmetnih nekretnina.

DOKAZ: - Pribava i uvid u spis Trgovačkog suda u Pazinu, posl.br. St-258/2018

- Rješenje Trgovačkog suda u Pazinu o otvaranju stečajnog postupka, posl.br.: St-258/2018 od dana 11.09.2018. godine

b. Osim što nije prijavila izlučno pravo u stečajnom postupka tužiteljica nije niti u ovršnom postupku istaknula prigovor treće osobe (čl. 59. Ovršnog zakona).

Tužiteljica doista i je tek dana 05.02.2021. godine izjavila prigovor treće osobe, no ovršni postupak na predmetnim pokretninama vodi se od 2014. godine.

Tužiteljica da se smatrala vlasnicom predmetnih nekretnina takav prigovor izjavila bi bez odgađanja odmah nakon donošenja rješenja o ovrši. Budući je ista bila direktoricom tuženika nije joj moglo ostati nepoznatim da je u tijeku ovrha na nekretninama u vlasništvu dužnika.

DOKAZ: - Pribava i uvid u ovršni spis Općinskog suda u Puli, stalna služba u Pazinu, posl. br. Ovr- 189/2019

- Prigovor treće osobe, ovdje tužiteljice od dana 05.02.2021. godine

c. Predmetne nekretnine notorno ne predstavljaju bračnu stečevinu nje i njezinog pokojnog bivšeg supruga.

Prvo, tužiteljica i sama navodi da se od supruga razvela 1996. godine dok su nekretnine stečene 2001. godine.

Drugo, nekretnine nije stekao njezin suprug već sasvim druga pravna osoba koja ima samostalnu pravnu osobnost i nije ni u kakvoj vezi bila s njezinim suprugom.

d. Nekretnine u vlasništvu stečajnog dužnika notorno se nisu dijelile niti su se mogle dijeliti među bivšim supružnicima.

Navod da je bivši suprug nagovarao svoju bivšu suprugu da nekretnine u vlasništvu pravne osobe „prepiše na sebe“ je osobito nevjerojatan.

Imovina pravne osobe nije osobna imovina direktora niti člana društva koliko to god oni htjeli. Svako takvo postupanje u tom smjeru da se i dogodilo imalo bi za posljedicu proboja pravne osobnosti i počinjenje kaznenog djela iz čl. 246. Kaznenog zakona - Zlouporaba povjerenja u gospodarskom poslovanju.

Jedini način da na koji je tužiteljica mogla steći vlasništvo nekretnina pravne osobe je da ih je od te pravne osobe kupila po tržišnoj cijeni.

e. Niti poslovni udjeli stečajnog dužnika nisu bili bračna stečevina tužiteljice i njezinog pokojnog bivšeg supruga jer i sama čini nespornim da nije bila njegova nasljednica već da su poslovne udjele naslijedili njihovi sinovi Luka Bencich i Enrico Bencich.

Nadalje, predmetne nekretnine svakako nisu mogle biti kupljene novcem koji je predstavljao bračnu stečevinu, pa da bi se zato i nekretnine smatrale bračnom stečevinom, već je jedino hipotetski moguće da je pokojni suprug dao pozajmicu RB - IMPEX d. o. o. radi kupnje predmetnih nekretnina, a koja bi pozajmica u ½ predstavljala imovinu tužiteljice.

No, niti u tom slučaju tužiteljici ne bi pripadala nikakva stvarnopravna ovlaštenja na predmetnim nekretninama već bi istoj eventualno pripadao obveznopravni zahtjev na isplatu.

Tužiteljica doista i je prijavila tražbinu u iznosu od 602.729,35 kn, s osnova nekakvog ugovora o zajmu i aneksa 1 i 2 ugovora, a koja tražbina joj je osporena. Budući tužiteljica nije podnijela tužbu radi utvrđenja postojanja tražbine smatra se da ista nije utvrđena.

DOKAZ: - *Pribava i uvid u spis Trgovačkog suda u Pazinu, posl.br. St-258/2018*

f. Nadalje, Dunja Benčić razvela se od pok. Federica Bencich presudom Općinskog suda u Poreču, posl. br. P-140/96-6 donijete dana 14.06.1996. godine.

U obrazloženju presude navodi se da je ista pred sudom iskazala da je bračna zajednica prestala godinu dana ranije, znači 1995. godine te da su djeca u boljim odnosima s njom nego s ocem.

DOKAZ: - *Presuda Općinskog suda u Poreču, posl.br.: P-140/96-6 od 14.6.1996.*

g. Federico Bencich bio je osnivač ovršenika 1990. godine, a koje društvo je kupilo predmetne nekretnine 2001. godine.

Predmetne nekretnine isključivo su bile vlasništvo RB-Impex d.o.o. od 2001. godine do danas.

h. Tužiteljica postaje 2008. godine direktoricom tuženika, a 2011. godine i jedinim članom tuženika.

DOKAZ: - *Povijesni izvadak iz sudskog registra za tuženika*

i. Štoviše, tužiteljica je u svojstvu člana uprave osobno potpisala ovršne isprave temeljem kojih stečajni vjerovnik IMMO MORE j.d.o.o., OIB 98785655503, Obala maršala Tita 24, Poreč zasniva svoje potraživanje u stečajnom postupku te i temeljem kojih je pokrenut ovršni postupak na istim nekretninama, a sada tvrdi da je lažno opteretila nekretnine koje da su njezino vlasništvo, a ne vlasništvo tuženika.

Da se tužiteljica smatrala vlasnicom predmetnih nekretnina zasigurno ih ne bi opterećivala hipotekama kao vlasništvo tuženika.

Kada bi ovo i bilo istinito, a nije, tada bi takvo postupanje Dunje Benčić predstavljalo i kaznena djela iz čl. 279 odnosno 281. Kaznenog zakona.

DOKAZ: - *Ugovor o kreditu 1-00.087.304 sa Sporazumom radi osiguranja novčane tražbine osnivanjem založnog prava ovjerenom od strane javnog bilježnika Tanje Ferenc iz Poreča pod poslovnim brojem OU-217/08 te Aneksom Sporazuma osiguranju novčane tražbine osnivanjem založnog prava ovjerenom od strane javnog bilježnika Tanje Ferenc iz Poreča pod poslovnim brojem OU-60/13, Aneksa 1 uz Ugovor o kreditu 1-00.087.304, Aneksa 2 uz Ugovor o kreditu 1-00.087.304 i Ugovora o jamstvu,*

- Ugovor o kreditu 1-00.739.359 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine ovjerenom od strane javnog bilježnika Tanje Ferenc iz Poreča pod poslovnim brojem OU-184/06 te Aneksom Sporazuma o osiguranju novčane tražbine osnivanjem založnog prava ovjerenom od strane javnog bilježnika Tanje Ferenc iz Poreča pod poslovnim brojem OU-59/13, Aneksa 1 uz Ugovor o kreditu 1-00.739.359, Aneksa 2 uz Ugovor o kreditu 1-00.739.359, Aneksa 3 uz Ugovor o kreditu 1-00.739.359 i Aneksa 4 uz Ugovor o kreditu 1-00.739.359,

- Pribava i uvid u ovršni spis Općinskog suda u Puli, stalna služba u Pazinu, posl. br. Ovr-189/2019

j. To što je tužiteljica uzurpirala predmetne nekretnine svojim osobnim stvarima i to što su joj nekretnine služile kao svojevrsno skladište svakako nije valjan razlog da bi se smatralo da je ista u zakonitom, istinitom i poštenom posjedu.

k. Predmetni kredit prestao se vraćati još prije 2014. godine kada je i pokrenut ovršni postupak pa je neosnovana tvrdnja tužiteljice da bi ista za blokadu računa tuženika saznala tek 2017. godine.

IV. Slijedom navedenog nedvojbeno je da je tužiteljica od samog početka znala da su predmetne nekretnine vlasništvo tuženika još od 2001. godine, a kojeg društva je i sama kasnije postala članom i direktoricom.

Dunja Benčić do danas nikada nije osporavala vlasništvo predmetnih nekretnina niti je tražila predaju istih u njezin posjed. Štoviše, ista je osobno u svojstvu zastupnika po zakonu tuženika potpisivala isprave temeljem kojih je predmetne nekretnine opterećivala u svrhu pribavljanja kredita.

Stoga, tužiteljica nikada nije bila u samostalnom posjedu predmetnih nekretnina već je vršila posjed isključivo u svojstvu zakonskog zastupnika tuženika. Sve i da jest, a nije, njezin osobni posjed se ne bi mogao smatrati zakonitim, istinitim i poštenim posjedom.

Ujedno se ističe i da nije proteklo potrebno vrijeme za stjecanje predmetnih nekretnina dosjelošću.

V. Također, tužiteljica nije u posjedu predmetnih nekretnina od dana otvaranja stečajnog postupka otvorenog rješenjem Naslovnog suda poslovni broj: St-258/2018-18 od 11.09.2018. godine.

Da je tome tako proizlazi i iz zapisnika o predaji ključeva pomoćnih objekata potpisanog od strane tužiteljice u kojem se navodi:

*„Utvrdjuje se da je Dunja Benčić iz Poreča, Obala maršala Tita 9, ranija **zakonska zastupnica dužnika** nakon otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom predala u posjed predmetne nekretnine stečajnom upravitelju i istom uručila ključeve stambeno-poslovne zgrade...”*

Dakle, tužiteljica već u tom zapisniku potvrđuje:

1. Da je nekretnine posjedovala kao zakonska zastupnica.
2. Da je posjed napustila otvaranjem stečajnog postupka.

3. Da ujedno predaje i posjed pomoćne prostorije, sve kao ranija zakonska zastupnica dužnika.

DOKAZ: - Zapisnik o predaji ključeva pomoćnih objekata od 21.01.2021. godine

- Pribava i uvid u spis Trgovačkog suda u Pazinu, posl.br. St-258/2018.

VI. Slijedom navedenog, tuženik prvenstveno predlaže odbaciti tužbu kao nedopuštenu, a podredno odbiti kao neosnovanu te naložiti tužiteljici da tuženiku nadoknadi neosnovano prouzročene troškove postupka.

TUŽENIK p.p.